

Đông Hồ i v i Hoàng Sa Tr i ng Sa theo Ngo i S và Văn H c S Trung Qu c

Tác Giả: Lu t S Nguy n H u Th ng
Thứ Ba, 02 Tháng 2 Năm 2010 21:22

Trúc r ng Nam S n không ghi h t t i - N c bi n Đông Hồ i ch a r a s ch mùi
(Bình Ngô Đ i Cáo)

Đ có m t ý ni m t ng quát chúng ta có th phân chia l ch s Trung Qu c nh sau:

Th i Đ Qu c Th Nh t(First Empire) kho ng 440 năm v i các đ i T n-Hán t năm 221 Tr c
Công Nguyên đ n năm 220 Tây L ch.

Th i Đ i Phân Hóa Th Nh t(First Partition) kho ng 370 năm v i các đ i Tam Qu c (220-265),
L ng T n (265-420) và Nam B c Tri u (420-589).

Th i Đ Qu c Th Hai(Second Empire) kho ng 320 năm v i các đ i Tùy và Đ ng (589-907).

Th i Đ i Phân Hóa Th Hai(Second Partition) kho ng 370 năm v i các đ i Ngũ Đ i và L ng
T ng (907-1280).

T th k 13 đ n th k 20 có nhà Nguyên Mông (1280-1368) và Mãn Thanh (t 1644 đ n
1911).

Gi a hai đ i Hung Nô th ng tr có nhà Minh xen vào (t 1368 đ n 1644).

Sau Cách M ng Tam Dân (1911) là th i Trung Hoa Dân Qu c. Và k t 1955 đ i th i C ng
Hòa Nhân Dân, Mao Tr ch Đông ph c h i Ch Nghĩa Bá Quy n ti p n i T n Th y Hoàng, Hán
Vũ Đ và Minh Thành T .

Tr l i v n đ Hoàng Sa Tr i ng Sa theo ngo i s và văn h c s Trung Qu c chúng ta ghi nh n
nh ng s ki n l ch s sau đây:

Đông Hồ i và Hoàng Sa Trống Sa theo Ngô i Sĩ và Văn Học Sĩ Trung Quốc

Tác Giả: Lu&t Sĩ Nguy&n H&u Th&ng
Thứ Ba, 02 Tháng 2 Năm 2010 21:22

Cu&i năm 1946, khi chi&n tranh Vi&t-Pháp bùng n&, vi&n c& gi&i gi&i quân đ&i Nh&t B&n, Trung Quốc chi&m đ&o Phú Lâm thu&c Nhóm An Vĩnh Hoàng Sa và đ&o Ba Bình thu&c qu&n đ&o Trống Sa. Tuy nhiên, năm 1950, khi tri&t thoái v& Đ&i Loan, quân đ&i Trung Hoa Dân Quốc đã rút kh&i các h&i đ&o này.

Đ&n tháng 4-1956, th&a đ&p H&i Quân Pháp rút kh&i bi&n Đông Hồ i, Trung Quốc xâm chi&m 7 đ&o Hoàng Sa trong Nhóm An Vĩnh (Amphitrite Group).

18 năm sau, tháng 1-1974, khi quân &c Hoa K& rút kh&i Vi&t Nam theo Hi&p Đ&nh Paris 1973, Trung Quốc huy đ&ng toàn &c đ& xâm chi&m 6 đ&o Hoàng Sa trong Nhóm L&i Li&m (Crescent Group).

Đây là nh&ng hành vi xâm lăng v& trang vi ph&m Hi&n Ch&&ng Liên Hi&p Quốc (Đi&u 2) đ&ng th&i vi ph&m ch& quy&n lãnh th& c&a Vi&t Nam C&ng Hòa m&c đ&u m&i cam k&t minh th& c&a các qu&c gia tham đ& và ký k&t Hi&p Đ&nh Geneva 1954 và Hòa &&c Paris 1973.

Ngay sau đó, đ& &p li&m t&i tr&ng và bi&n minh cho các hành đ&ng xâm &&c, các báo chí và h&c gi& Trung Quốc nh& T& Tân đã nêu lên m&t s& tài li&u ngo&i s& và văn h&c s& đ& che đ&u chính sách Đ&i Hán. Thay vì xu&t trình các b&ng ch&ng &ch s& và vi&n đ&n các đ&i u kho&n pháp lý, Trung Quốc ch& nêu lý do duy nh&t là Bi&n Đông Nam Á hay Bi&n Nam H&i là Bi&n L&ch S& c&a Trung Quốc. Đ&i v&i h& đây là m&t v&n đ& b&t kh& tranh ngh&. Đ&i u đáng &u ý là nh&ng lý & và tài li&u này ch& đ&&c đ&a ra sau cu&c xâm lăng v& trang năm 1974.

Đ&i v&i các tài li&u trích t& văn h&c s& hay ngo&i s& chúng ta ph&i c&nh giác v& thái đ& và &p tr&&ng c&a m&t s& nhà văn, nhà th&. Nhi&u khi h& th&&ng đ&i n gi&i nh&ng s& ki&n &ch s& b&ng cách thi v& hóa và lý t&&ng hóa nh&ng s& th&t &ch s&.

T& hào v& nh&ng thành tích bành tr&&ng th&i Đ&i Hán, các ti&u thuy&t gia nh& La Quán Trung trong Tam Quốc Chí Di&n Nghĩa th&&ng gán cho đ&ng minh c&a nhà L&u, nh&ng ý t&&ng và âm m&u hoàn toàn trái ng&&c v&i ý nghĩa cao c& c&a cu&c liên minh ch&ng k& thù chung. Trong đ&i Tam Quốc v&i Ng&y, Th&c và Ngô, sách &&c căn b&n c&a Gia Cát L&&ng và L&u B& là “B&c C& Tào Tháo, Đông Hòa Tôn Quy&n”. Theo chính s& Kh&ng Minh và Chu Công C&n (Chu Du) là nh&ng b&n đ&ng minh và tri k&:

*Đ&ng hao đ&ng tu&i liên Tôn Sách,
M&t k&p tri âm k&t Kh&ng Minh.
(T& Nh&, Chu Lang M&)*

V&y mà, tác gi& Tam Quốc Chí c& tình gán cho Chu Du nh&ng âm m&u đen t&i ch& mu&n bách h&i Gia Cát L&ng đ&u ch&a đ&t đ&c chi&n th&ng Xích Bích.

Cũng trong tình th&n này, theo chính s&, Tôn Quy&n mu&n g& em gái Tôn Qu&n Chúa cho L&u B& đ& th&t ch&t tình thân h&u gi&a hai nhà Tôn L&u. V&y mà La Quán Trung đã th&u đ&t nên truy&n Tôn Tr&ng M&u dùng Qu&n Chúa làm m& nhân k& đ& qu&n thúc L&u Huy&n Đ&c. Nh&m đ& cao nhà Hán, m&t s& văn ngh& sĩ Trung Hoa th&ng g&i ng& i hào ki&t là “H&o Hán”.

Cũng vì nh& ti&c th&i Đ& Qu&c T&n Hán, các văn ngh& sĩ v&n quan ni&m Trung Hoa là m&t qu&c gia th&ng nh&t v&i lãnh th& bao la. K&c trong th&i Đ&i Phân Hóa t& các đ&i Tam Quốc, L&ng T&n và Nam Bắc Tri&u. Bài Vu Thành Phú c&a B&o Chi&u là m&t đ&n ch&ng đ&n hình trong ph&ng pháp l&y văn ch&ng thay l&ch s&.

VU THÀNH PHÚ C& A B&O CHI&U Đ&I NAM B&C TRI&U

Đây là th&i đ&i lo&n c&a l&ch s& Trung Quốc v&i các đ&i Tam Quốc (3 n&c), L&ng T&n (16 n&c) và Nam Bắc Tri&u (7 n&c). &c m& đ&c th&y qu& h&ng th&ng nh&t, nhà th& B&o Chi&u m&ng t&ng lãnh th& Trung Quốc bao la:

*“V& phía Nam: rong ru&i đ&n mi&n Th&ng Ngô, Tr&ng Hải;
V& phía Bắc: ch&y th&ng đ&n mi&n biên tái Nh&n Môn Quan”
(Nam trì Th&ng Ngô Tr&ng Hải; Bắc t&u tái Nh&n Môn)*

“Trì” có nghĩa là phi ng&a th&t mau hay phóng xe nh& bay t& mi&n Qu&ng Tây (Th&ng Ngô) và Qu&ng Đông (Tr&ng Hải) đ&n biên thùỵ Thanh Hải, Thi&m Tây, Tây V&c hay Gobi.

Đông Hải và Hoàng Sa Trường Sa theo Ngoại Sử và Văn Học Sử Trung Quốc

Tác Giả: Lu&t S& Nguy&n H&u Th&ng
Thứ Ba, 02 Tháng 2 Năm 2010 21:22

Ngày nay, mặt số học giới Trung Quốc như T& Tân đã khiến công việc nghiên cứu này gặp nhiều khó khăn. Vì vậy, chúng tôi xin đưa ra một số nhận xét về vấn đề này. Trước tiên, chúng ta cần phải phân tích các học giả ở Hoàng Sa Trường Sa.

Đây là phần pháp luật của chúng tôi, dùng văn chương để phú, ca dao ngôn ngữ làm tài liệu để chúng tôi đòi hỏi quyền lãnh thổ.

Chúng ta khác nhau dân gian Việt Nam thường hát câu: *“Đã trèo xe cát Biển Đông, Nh&c nh&n mà ch&ng nên công cán gì”*, hay câu *“Thu&n*

v& thu&n ch&ng tát Biển Đông cũng c&n”

đòi hỏi cho Việt Nam chủ quyền lãnh thổ toàn vùng Biển Đông Hải chi ty Việt Nam qua Phi Luật Tân, Mã Lai, Brunei và Nam Dương.

Đ& Tây Hán, Nam Hải hay Trường Hải là vùng biển ven bờ Nam Hoa cách huyện Hải Phòng hay Kim Huy&n (Qu&ng Đông) 50 dặm về phía nam (khoảng 25 km). Các nhà thám hiểm đi đường biển ở R&p, Ba Tư, Ấn Độ, Hòa Lan, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Anh, Pháp v...v... khi đến vùng tiếp giáp Trung Hoa, mục đích của họ là Biển Nam Hoa. (Ngo&i nhân xưng Nam Trung Quốc Hải).

Theo chính sử Trung Quốc, năm 214 Trước Công Nguyên Tần Thủy Hoàng thôn tính các nước Bách Việt chia thành 3 quận: Nam Hải (Qu&ng Đông), Qu& Lâm (Qu&ng Tây) và Trường Hải (B&c Việt). Như vậy, từ nguyên thủy Nam Hải là Biển Nam của Trung Quốc (Southern Sea) cũng như Biển Đông của Việt Nam, Biển Tây của Phi Luật Tân hay Biển Bồ của Mã Lai, Nam Dương.

Nh& đã trình bày trong phần chính sử, theo Tân T& Đ&n Th&c Dương Hán Anh do các học giả Trung Hoa biên soạn tại Hồng Kông năm 1971 “Nam Hải là vùng biển kéo dài từ Eo Biển Đài Loan đến Qu&ng Đông”.

Nh& vậy Nam Hải không có nghĩa là biển của nước Trung Hoa về phía Nam. Cũng như Biển ở R&p, Biển Ấn Độ (Ấn Độ Dương) hay Biển Nhật Bản không thuộc chủ quyền riêng biệt của Saudi Arabia, Ấn Độ hay Nhật Bản.

T& thời kỳ 15 khi phong trào thám hiểm và doanh thương quốc tế phát triển mạnh mẽ trên đất liền, các tàu xuyên dương chi y từ Đ& Tây Dương qua Mũi H&o V&ng đến Ấn Độ Dương. Trường Hải tiếp giáp qua Biển R&p (Arabian Sea) là vùng biển chung của các nước Saudi Arabia,

Tác Giả: Lu&t S& Nguy&n H&u Th&ng
Thứ Ba, 02 Tháng 2 Năm 2010 21:22

Ba T&, Đ&i H&i, &n Đ&, Oman và Yemen.

Cũng theo ý nghĩa này, &n Đ& D&ng là vùng biển chung của một số quốc gia từ Đông Phi và từ Nam Á như &n Đ&, Đ&i H&i, Tích Lan, Bangladesh, Mi&n Đ&n, Thái Lan, Mã Lai, Tân Gia Ba, Nam D&ng...

V& phía bắc Thái Bình D&ng, Bi&n Nh&t B&n cũng là vùng biển chung cho 4 n&&c: Nh&t B&n, Nam Hàn, B&c Hàn và Nga.

V& phía nam, Bi&n Nam H&i cũng là vùng biển chung cho một số các quốc gia Đông Nam Á như Vi&t Nam, Trung Hoa, Phi Lu&t Tân, Mã Lai, Brunei, Nam D&ng v...v...

Theo cuốn T& Đ&n T& H&i xuất bản năm 1948, “Nam Hải thuộc chế quyền chung của 5 quốc gia là Trung Hoa, Vi&t Nam, Mã Lai, Phi Lu&t Tân và Đài Loan”.

Nói tóm lại, nếu Bi&n & R&p, &n Đ& D&ng hay Bi&n Nh&t B&n không thuộc chế quyền chuyên độc của & R&p, &n Đ& hay Nh&t B&n, thì Bi&n Nam Hoa (South China Sea) cũng không thuộc chế quyền riêng biệt của Trung Hoa. Nó là vùng biển tiếp giáp Hoa Nam. Danh xưng chính xác của nó là **Bi&n Đông Nam Á** (Southeast Asian Sea).

Đây chỉ là một tập quán trong ngôn ngữ hàng hải của các nhà thám hiểm và doanh thương quốc tế. Khi tàu ghé đến nước nào, mua cho thuyền, hàng gì đó là biển của nước ấy như Bi&n & R&p, Bi&n &n Đ&, Bi&n Trung Hoa hay Bi&n Nh&t B&n. Đây không phải là sự bất thông sách của các nhà địa lý học Âu Mỹ. Ngay cả người Trung Hoa, với một cảm thức tôn sùng có vẻ thiên quốc hay thiên triu, cũng không dám ghi trong chính sử để độc chiếm danh nghĩa và chế quyền lãnh thổ của họ tại vùng biển này. Họ mua bán tất cả các Đ& Quốc La Mã gọi Đ&a Trung Hải là “Bi&n của Chúng Tôi” (Mare Nostrum/Notre Mer).

Năm 111 Trước CN, Hán Vũ Đế thôn tính Nam Việt do Triệu Vũ Đế thành lập (năm 207 Trước C.N.). Từ đó Nam Việt được đổi tên thành Giao Chỉ Bộ, và vùng biển Việt Nam có tên là **Giao Chỉ D&ng**

ch&y từ biển Bắc Việt đến Thanh Hóa, Nghệ An (Giao Chỉ, Cửu Chân, Nhật Nam), Đ&i nhà

Đông Hải và Hoàng Sa Trường Sa theo Ngoại Sử và Văn Học Sử Trung Quốc

Tác Giả: Lu&t S& Nguy&n H&u Th&ng
Thứ Ba, 02 Tháng 2 Năm 2010 21:22

T&ng (t& th& k& th& 10 đ&n th& k& 13) trong cu&n Lĩnh Ngoại Đ&i Đ&áp, h&c gi& Chu Kh& Phi cũng gi& Bi&n Nam Hải là Giao Ch& Đ&ng.

Đ&i nhà Minh (th& k& th& 15), v& nh&ng chuy&n công du c&a Tr&nh Hòa, Mã Hoan vi&t Doanh Nhại Th&ng Lâm, và Phi Tín vi&t Tinh Tra Th&ng Lâm nh&c đ&n Th&t Châu Đ&ng t&i vùng bi&n Hoàng Sa, và Côn Lôn Đ&ng ti&p giáp Tr&ng Sa.

Đ&c bi&t đ&i đ&i nhà Thanh, nho sĩ Tr&n Luân Quýnh vi&t cu&n Hải Quốc Văn Ki&n L&c (xu&t b&n năm 1744), nói v& các h&i đ&o và vùng bi&n t& Trung Hoa đ&n các n&c Đông Nam Á, đã minh th& xác nh&n Vi&t Hải và Vi&t Đ&ng là hai danh x&ng c&a Bi&n Vi&t Nam:

“T&i Đông Nam Châu Á, đ&o Nam Áo nh& mà b&ng ph&ng, vùng có bãi cát thu hút dòng n&c t& phía thuy&n không đ&n đ&c, n&u l&i g&n thì b& cu&n hút không th& quay ra đ&c. Cách Nam Áo 7 canh đ&ng ch& n&i ch& chìm đ&u có ng&n cát dài t&i 200 đ&m. Phía nam ng&n cát n&i ti&p đ&n **Vi&t Hải** là V&n Lý Tr&ng Sa [Hoàng Sa]. Và phía nam bãi cát &y l&i m&c đá ng&m đ&n Bãi Th&t Châu [Th&t Châu Đ&ng] gi& là Thiên Lý Th&ch Đ&ng. Thuy&n Tây Đ&ng đi Trung Quốc v& phía đông Côn Lôn Đ&ng và Th&t Châu Đ&ng & ngoài V&n Lý Tr&ng Sa đ&n Phúc Ki&n và Chi&t Giang. Thuy&n Nh&t B&n đi Nam Đ&ng phía ngoài V&n Lý Tr&ng Sa m&nh m&ng không l&y gì làm chu&n đích đ&u t& **Vi&t Đ&ng** trong kho&ng các đ&o &y mà đ&n Th&t Châu Đ&ng” (Đ&i Nam Nh&t Th&ng Chí trích đ&n, Hà Nội, 1970).

Tr&c đó, đ&i nhà Minh b&n đ& Mao Khôn cũng ghi Giao Ch& Đ&ng là vùng Bi&n Vi&t Nam.

V& ph&ng đi&n chính s&, trong 22 th& k& t& các đ&i T&n Hán đ&n Th& Chi&n II, không th&y tài li&u nào, hay nói rõ h&n, không có câu nào trong s& sách Trung Hoa ghi Hoàng Sa-Tr&ng Sa là lãnh th& c&a Trung Quốc.

T& khi thôn tính Nam Vi&t cho đ&n khi m&t ng&i, nhà Tây Hán không có m&t chút th& l&c nào t&i vùng bi&n phía Nam đ&o Hải Nam. Trong th&i gian này dân Lê (hay Ly) th&ng n&i đ&y ch&ng đ&i. R&t cu&c nhà Hán không gi& n&i hai qu&n Châu Nhại và Đ&m Nhĩ. Đ&i đ&i Hán Nguyên Đ& (48-33 Tr&c C.N), theo trình t&u c&a Gi& Quyên Chi, vua Hán đã truy&n rút quân kh&i Châu Nhại và Đ&m Nhĩ (H&i Nam). Mãi t&i các đ&i L&ng Tùy trong th& k& th& 6 m&i đem quân tr& l&i.

Đông Hải và Hoàng Sa Trùng Sa theo Ngô Sĩ và Văn Học Sĩ Trung Quốc

Tác Giả: Lu&t S& Nguy&n H&u Th&ng
Thứ Ba, 02 Tháng 2 Năm 2010 21:22

Câu phú của B&o Chi&u nói về đ&i l&c Trung Hoa ch&y t& Nh&n Môn Quan phía bắc đ&n mi&n Tr&ng H&i phía nam ch& là m& đ&c c&a nhà thi sĩ. Đây là giai đ&n Đ&i Phân Hóa 170 năm th&i Nam B&c Tri&u v&i 7 n&&c Ng&y, T&, Chu t&i mi&n bắc và T&ng, T&, L&&ng, Tr&n t&i mi&n nam [Tranh th& th&i c& này, t&i Giao Châu, Lý Bôn, Tri&u Quang Ph&c và Lý Ph&t T& đã l&n l&t n&i d&y ch&ng nhà L&&ng đ& đ&ng n&&c V&n Xuân t& ch& và thi&t l&p nhà Ti&n Lý trong 60 năm, t& năm 544 đ&n 602].

Nh& v&y, ph&&ng pháp của T& Tân l&y văn ch&&ng th& phú làm tài li&u l&ch s& là m&t sáng ki&n k& đ& trái v&i khoa h&c khách quan và s& th&t l&ch s&.

Mãi đ&n tháng 3-1974, sau khi Trung Quốc ti&n chi&m Hoàng Sa, T& Tân m&i tìm cách bi&n h& cho hành đ&ng xâm l&&c này b&ng cách vi&n đ&n nh&ng tài li&u v& ngo&i s& và văn h&c s& đ& bao bi&n b&ng nh&ng lu&n đ&i u ch& quan và nh&ng quy&t đoán h& đ&, vô căn c&. (a posteriori gratuitous affirmations). Đ&c bi&t nh&t và k& đ& nh&t là câu phú của B&o Chi&u đ&i Nam B&c Tri&u.

Lu&n c& T& Tân đ&&c ph& bi&n trên báo Th&t Th&p Niên Đ&i Nguy&t San tháng 3-1974 v&i bài “Nam Hải Chi Đ&o Đích Ch& Quy&n Đ& Tây Sa Qu&n Đ&o Chi Chi&n”. Ngoài bài phú của B&o Chi&u, tác gi& còn trích đ&n m&t s& tác ph&m v& ngo&i s& và văn h&c s& trong 22 th& k&, t& đ&i nhà Hán đ&n đ&i nhà Thanh.

(Trích trong cuốn “Đông Hải và Hoàng Sa Trùng Sa theo Chính Sĩ, Ngô Sĩ và Văn Học Sĩ Trung Quốc”
s& đ&&c xu&t b&n vào Mùa Xuân t&i đây)